

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: **Vanda Hroudová (EST)**

Název práce: **REPREZENTACE POSTAVY V LITERATUŘE A VE FILMU**

Oponent práce: **Mgr. Vera Kaplická Yakimova, Ph.D.**

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Vandy Hroudové je věnována tématu postavy v literatuře a filmu. Jádrem práce je snaha seznámit čtenáře s různými (narativními) přístupy a ilustrovat je na konkrétních příkladech. Hroudová k tomu přidává i zajímavou problematiku historického románu a reprezentace historických osobností ve fikci.

Bakalářská práce vychází převážně ze známých a ozkoušených textů, jako je *Příběh a diskurz* Seymoura Chatmana, *Poetika vyprávění* Shlomith Rimmon-Kenanové či *Co dělá fikci fikcí* Dorrit Cohnové. Zároveň si autorka pomáhá i použitím shrnujících knih Bohumila Fořta *Literární postava: Vývoj a aspekty naratologických zkoumání* a *Naratologie: Strukturální analýza vyprávění* Tomáše Kubíčka, Petra A. Bílka a Jiřího Hrabala. Autorka místy přebírá informace o dalších teoriích, bez jejich znalostí a používá tzv. sekundární citace (viz například na s. 10, kde autorka představuje teorii E. M. Fostera).

Celkově se vybraná literatura jeví jednoznačně vhodná, problémem však je, že Hroudová texty značně zjednodušuje a nijak neanalyzuje. Na rozsahu jednoho odstavce řeší velké diskuze, které nemají jednoduché řešení. Na s. 15 se například dočteme, že: „Co se týče vyobrazení postavy v literárním díle a filmu, jsou v něm patrné odlišnosti. Literatura využívá k popisu příběhu a hlavně postavy pouze slovní výrazy, takže záleží, jak na naší představivosti, tak dosavadních zkušenostech. „*Anniny porodní bolesti trvaly celý den a k večeru začínalo být všem jasné, že už dítě přichází. [...] Sklonila k dítěti hlavu a vzápětí jsme uslyšeli kuckavý pláč.*“ „*Je to princ?*“ hlesla Anna, od křiku ochraptěla. „*Má to být princ Edvard Jindřich.*“ „*Holčička,*“ řekla porodní bába, zjevně potěšená“ (Gregory, 2008, s. 377). Při četbě této ukázky z románu *Králova přízeň*, musíme zapojit naši fantazii, abychom si alespoň přibližně dokázali představit výše uvedený popis. Naproti tomu, film nám to usnadní. Režisér si vybere vhodnou herečku, která ztvární Annu Boleynovou, přichystá místnost, která poslouží jako její ložnice, patřičně jej vyzdobí dobovým nábytkem.“ Jak je snad z ukázky patrné, autorka se obrací k velice nosnému a důležitému tématu, jako je rozdíl ve fungování odlišných médií (konkrétně zde literatura a film) a zároveň si všímá specifické situace, kdy dochází k adaptaci literárního textu do filmové podoby. Její závěr je bohužel

velice povrchní a vede jen k možnému podceňování filmového média. Podobným způsobem se autorka vyrovnává s otázkami, které by si zasloužily více problematizovat, jako je například vztah historického románu k jejich předobrazům. Vybrané primární texty a seriál, které reprezentují osud krále Jindřicha VII Tudora a jeho manželství, jsou dle mého názoru výborným materiálem, který podobně jako teoretické otázky zůstává nerozpracovaný. Například na straně 33 autorka interpretuje odlišné reprezentace Jindřicha VII následujícím způsobem: „Jak je vidět, Jindřich se hodně změnil. Z toho mladého, statného, sportovně založené hocha se stal muž otlý, chladný, krutý. Takto je často viděn, co se týče historie. Naproti tomu v seriálu, který je svým způsobem fikcí, je po celou dobu ztvárněn jako mladík s dokonalou postavou, je sportovně, intelektuálně, hudebně nadaný, rád jezdil na hony a zajímal se o ženy a ony zase o něj, jelikož to byl anglický panovník. I v závěrečné řadě, i když je už starý, stále si v obličejích zachoval takový mladistvý výraz, jaký měl na začátku. Je to dáno tím, že fikce si může na rozdíl od historie vymýšlet, skutečnost si smí poupravit, pokud nemá skutečně dochované záznamy (viz obrázek 2).“ Jak sama poznamenává výše, historie taktéž vytváří narativy a tudíž mluvit o tom, že si „nemůže vymýšlet“ je v současném myšlení tvrzení, se kterým bychom již nemohli plně souhlasit. Zároveň mi není jasné, zda si opravdu autorka myslí, že jediný důvod pro seriálovou reprezentaci Jindřicha VII je jen využití možností si „skutečnost poupravit“? Nenašla by jiné motivace, které by vycházely například ze způsobu fungování zábavního průmyslu, reprezentace mužů a mužskosti v západní společnosti, nebo i konkrétně v uzavřeném čtení seriálů Tudorovci?

Celkově se mi práce jeví jako velice plodné téma, které nebylo dostatečně vytěženo. Práci doporučuji k obhajobě a s lítostí ji navrhuji klasifikovat jako dobrou.

dobře

Navrhovaná klasifikace:.....



.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 19. 08. 2018

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	--------------	-----------